

פרק שלשים ותשעה

*

תמצית הביאורים המובאים בפרק הקודם

מלשון הספרים הקדושים

מסודרים באופן של שפיכת הנפש בבקשות להש"י
שנזכה שיתקומו בנו ובכל ישראל
כל הדברים הטובים האמורים במזמור זה כרצונו יתברך

*

מְזִמּוֹר לַתּוֹדָה. רבונו של עולם, זכנו לזמר לפניך מזמור זה, כדי להודות לך על הרחמים העצומים שאתה מרחם אפילו על מי שעבר על רצונך, מיד כאשר הוא מודה ומכיר שאינו ראוי לחסדי הש"י ולרחמיו המרובים עמו.

הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ. זכנו שההודאה להש"י תהיה באופן של תרועה – היינו מתוך הכנעה והכרה שאין אנו ראויים לחסדיו. וכל מי שנמצא בארץ - אפילו הצדיקים הגדולים – כולם יכירו בזה וירגישו שאינם ראויים לחסדים הרבים הנשפעים עליהם מאתו יתברך במתנת חינוך.

וזכנו שעל ידי התודה להש"י – נזכה לשבר ולהכניע ולזכך ולקדש את כל ארבעת היסודות שנמצאים בכל הארץ – ולהוציא מהם את הכחות הטובים לעבוד עמהם את הש"י.

וזכנו שעל ידי התודה להש"י – נזכה לשבר לשבר את כל הכחות הנמצאים בכל הארצות והגשמיות ולהכניע את כולם אל הש"י.

**

עֲבֹדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. רבונו של עולם, זכני שעל ידי אמירת תיבות קדושות אלו ביני לבין קוני, יתעוררו כל האברים והגידים והחושים וההרגשים שלי ושל כל בני ביתי וכל עמך ישראל, לעבוד אותך בזה שכביכול נוסיף בך שמחה, ובזה גופא נזכה לעבוד אותך - בזה שנזכור שבכל מעשה טוב אנו זוכים להוסיף בך שמחה, וזו תהיה עבודתינו בכל מעשינו דיבורינו ומחשבותינו - להשפיע בך שמחה כביכול, ועל ידי זה אתה תשפיע בנו שמחה וכל טוב ביתר שאת.

בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה. ויזכו כולם לבוא לפני ה' תמיד ברינה של תורה, שכל לימודם יהיה 'ברננה' ובזמרה, וכל אבריהם וגידיהם יתמלאו ברננה מהרינה של תורה שיזכה אותם הש"י תמיד.

דְּעוּ כִּי ייִ הוּא אֱלֹהִים. ונזכה לעורר מדת החסד והרחמים של הש"י שתתגלה עלינו אהבתו יתברך ועוצם רחמיו הרבים ממקור הרחמים – שם הוי' – על ידי שנזכה למדת היראה העליונה – שם אלקים – כי כפי מה שיזכנו הש"י למדת היראה כך נזכה להתגלות החסד והאהבה של הש"י אלינו בהתגלות תמיד.

הוא עֲשֵׂנוּ. ונזכה לזכור תמיד כי הש"י עשה אותנו - ולכן רק הוא יודע מה הוא התיקון הנצרך עבור שלימות מעשה ידיו דהיינו עבור שלימות תיקון נפשנו רוחנו ונשמתנו, וכאשר נזכור ונבין זאת היטב, נתמלא שמחה עצומה בכל מצוה אשר הש"י יזמין לפנינו לעשות, מתוך בהירות ההכרה כי במצוה זו אנו זוכים להשלים את עצמנו כפי אשר גלוי וידוע לבוראנו יוצרנו אשר עשאנו – איזה פעולה נצרכת להיעשות ברגע זה עבור תיקון נפשנו לנצח נצחים.

ונוסף לזה נזכור תמיד שמלבד מה שהוא עשנו – גם **וְלוֹ אֲנַחְנוּ.** אנו שייכים לו כעבדים אל אדונם – והוא רואה כיצד כל פעולה שלנו משפיעה רווחים עצומים והשפעות נפלאות לכל העולמות העליונים והתחתונים, ולכן איכפת לו טובתנו והצלחתנו והתעלותינו הרבה יותר מאנחנו בעצמנו, כי אין לנו השגה איזה רווחים עצומים והשפעות טובות עשה הש"י שיושפעו על ידי מעשינו הטובים למעלה.

וכאשר נזכור ונבין זאת כראוי נתמלא שמחה עצומה בכל מצוה שיזמין לנו הש"י מתוך בהירות ההכרה כי הוא יתברך בגודל טובו וחסדו ועוצם רחמנותו עלינו סידר את כל העולמות העליונים ותחתונים באופן שעל ידי פעולתנו נפעל דברים עצומים ונשגבים לו כביכול, אשר אין לאדם שמחה גדולה מזו בכל העולם כפי מה שמבין עד היכן כל מעשינו דיבורנו ומחשבותינו - נוגעים כביכול עד **לו** יתברך ממש.

עֲמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ. ונזכה לקבל על עצמנו עול תורה ועל ידי זה הש"י יעביר מאיתנו את העול של כל המלכויות האחרות, שלא ימלכו וישלטו עלינו שום מלכות שבעולם לא ברוחניות ולא בגשמיות, רק נהיה כל כולנו **עֲמוּ** של הש"י לבדו. וגם יעביר מעלינו עול דרך ארץ ודאגות פרנסה, כי נבטח בהש"י אשר זן אותנו כרועה הזן את צאנו, ובזה נזכה להיות **וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.**

ונזכה לעבוד את הש"י עם הנפש האלקית אשר נטע בנו, שבזה אנחנו **עֲמוּ.** וגם עם הנפש הבהמית שנתן בתוכינו, נזכה להגביה אותה אליו ולהתבטל עמה ולהשתמש בה רק לעשות רצון הש"י ביתר שאת – ובזה נזכה להיות **וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.**

בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. וזכנו לבוא ולהיכנס אל תוך כל השערים אשר רצונך שיהיו פתוחים לפני כל בר ישראל - על ידי שתמלא את כל מחשבותינו והרגשותינו ודיבורינו 'בתודה' על כל הטובות שאתה משפיע עלינו תמיד.

כי על ידי כל דיבור והרגשה של תודה זוכים לפתיחת כל השערים – שערי השמים למעלה, ושערי עבודת ה' בפנימיות למטה, עד שערי קדושת מדת יסוד צדיק – אל כל זאת נזכה להיכנס על ידי שנהיה מלאים תמיד בתודה לפניך.

חֲצֵרֵתִּי בְּתֵהְלָה. [תהלה מלשון הארה, כמו שכתוב תהל אור]. ותמשיך עלינו אור גדול שנזכה להרגיש אור וחיות אלהות - על ידי שנהלל אותך תמיד על כל הארה והארה.

כי על כל הארה והארה שיאיר לנו הש"י נוסיף להלל אותו יתברך, ועל ידי זה נוסיף להיכנס בפנימיות חצרות בית ה', ויאיר לנו הש"י יותר ויותר.

וכך נזכה להוסיף ולהרבות לעולם, שההלל יביא הארות יתירות וכפי ריבוי ההארות נוסיף ונרבה בהילולים להש"י להללו על כל הארותיו. – ועל ידי כך נוסיף להרגיש שאנו עדיין נמצאים רק בשערי התודה ובחצרות ההילול, כי לעומת גודל טובו וחסדו ועוצם גדולתו ורוממותו לא התחלנו לשבחו ולהללו.

הוֹדוּ לוֹ. ונזכה להודות לה' על כל הטובות שמטיב לנו מתוך הרגשה שה' מטיב לנו הרבה יותר מהראוי לנו, וכל טובותיו עמנו הם חסד חינוך שאינו ראוי לנו כלל.

בְּרָכוּ שְׁמוֹ. ונזכה להכיר תמיד כי כל הברכות שיש לנו – כולם נשפעים עלינו מאת הש"י שהוא מקור כל הברכות כולם. ועל ידי זה נזכה להישאר תמיד דבוקים ומקושרים בהש"י.

כִּי טוֹב יְיָ. ונודה ונהלל להש"י בזה שנכיר ונודיע ונפרסם כי ה' הוא טוב, וכל חפצו ורצונו ותענוגו של ה' – הוא אך ורק להשפיע עלינו מטובו תמיד.

לְעוֹלָם חֶסֶד. יזכנו ה' וימשיך להשפיע חסדים רבים ועצומים על כל העולם. וגם כל הנסים והנפלאות והחסדים שעשה עבורנו בעבר – מאז יציאת מצרים ואילך – הכל ימשיכם הש"י וישפיעם עלינו בכל שנה ושנה 'לעולם'.

וְעַד דֹּר וְדֹר אֲמוֹנָתוֹ. ותמיד נודה לה' על שבכל דור ודור הוא מלא 'נאמנות' לבני ישראל, שכל כולו 'נאמן' ומסור רק לטובתן של ישראל.

